

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/74/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207209
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813207209.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcom: 1/ S. Jánoška, narodený XX.XX.XXXX, H. XXX/X, P., 2/ L. Z., narodená XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, P., obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 4.574,99 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcom 1,2 a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov 1,2 trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 973,80 EUR na účet ich spoločného právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, vedený v Tatra banke a.s. Lučenec, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom z 05.04.2013, doručeným súdu dňa 16.04.2013 domáhal proti odporcom 1,2 prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 4.574,99 EUR s úrokom z omeškania vo výške 256,66 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.147,25 EUR od 20.10.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporcovia 1,2 dňa 11.03.2005 uzatvorili s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s. ďalej len SLSP, a.s.) zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcom peňažné prostriedky. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Odporcovia 1,2 neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcovi na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 4.624,99 EUR a pozostávala z istiny 4.197,25 EUR, riadneho úroku 130,39 EUR, úroku z omeškania 285,39 EUR a ostatného príslušenstva 11,96 EUR. Postupca poskytol odporcom úver vo výške 6.638,78 EUR. Odporcovia ku dňu podania žaloby uhradili dňa 19.10.2012 sumu 50,- EUR. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po čiastočnej úhrade t.j. od 20.10.2012.

Navrhovateľ vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcov v konaní. Uznesením z 26.03.2015 súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka, proti nemu podal navrhovateľ odvolanie a odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil uznesením z 08.12.2015.

Uznesením č.k. 18C/74/2014- 108 z 18.09.2015 konanie v časti zastavil a pripustil zmenu návrhu, ktorým navrhovateľ žiadal zaplatiť sumu 3 358,30 EUR s prislúšenstvom a nahradiť trovy konania, a to do troch dní po právoplatnosti rozsudku

Podaním z 20.05.2013, doručeným súdu dňa 23.05.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom; podaním z 30.10.2014, doručeným súdu 04.11.2014 poukázal na viacnásobné neprijateľné podmienky zmluvy a nesúlad so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ uvádza, že v dôsledku porušenia povinností odstúpil od zmluvy a vyzval odporcov na úhradu dlžnej sumy, čím došlo k zosplatneniu dlžnej sumy. Z obsahu žaloby ani príloh nevyplýva, že právny predchodca navrhovateľa vyhlásil mimoriadnu splatnosť zmluvy o úvere a ak v zmluve bola dojednaná konečná splatnosť úveru na 20.02.2015 t.j. uhradením poslednej splátky úveru a žaloba bola podaná už dňa 16.04.2013, došlo zo strany navrhovateľa k predčasnému podaniu žaloby. Zákon o bankách č. 483/2001 Z.z. o bankách a zmene a doplnení niektorých zákonov vylučuje možnosť, aby ešte nesplatenú úverovú bankovú pohľadávku t.j. živý úver spravoval subjekt, ktorý nie je nositeľom bankového povolenia. Podľa § 92 ods. 7 cit. zákona upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky bankou zodpovedajúcej nespĺčanému dlhu a to osobe, ktorá nie je bankou. Vedľajší účastník s poukazom na uvedené namieta aktívnu vecnú legitimitáciu na strane navrhovateľa v rozsahu postúpenej nespaltnej pohľadávky veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 15.12.2011. Navrhovateľom predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípade osobu prístupujúcu k záväzku dlžníka, takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku a teda absolútne neplatné. Uznatie záväzku tiež považuje vedľajší účastník za absolútne neplatnú z dôvodu jej neurčitosti, nakoľko z uznávacieho prejavu nie je záväzok objektívne určiteľný - chýba označenie pôvodného veriteľa. Pri splátkach, u ktorých nastala splatnosť tri roky pred podaním žaloby, vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania.

Navrhovateľ reagoval na podanie vedľajšieho účastníka podaním z 30.03.2015, doručeným súdu 07.04.2015, k námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom uviedol, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o procesný úkon, ale o úkon podľa hmotného práva. Navrhovateľ si v zmysle čiastočného späťvzatia návrhu uplatňuje nepremilčané splátky úveru splatné od 20.04.2009 do 20.02.2015, splátky splatné od 20.02.2012 do 20.02.2015 sa stali splatnými na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru z 23.01.2012. Zmluve o úvere je upravená §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a je tzv. absolútnym obchodom a tento právny vzťah sa bez ohľadu na jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Pri postúpení pohľadávky boli splnené všetky povinné náležitosti ako aj písomná výzva doručená dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti, dostavili sa odporcovia 1 a 2. Súd vykonal vo veci dokazovanie a to vypočutím odporcov, prednesmi právnych zástupcov navrhovateľa a spoločného právneho zástupcu odporcov a vedľajšieho účastníka, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä so Zmluvou o splátkovom úvere č. 0372356366, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, oznámením SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č. 1, pokusom o zmier, vstupom vedľajšieho účastníka do konania - oznámením, jeho písomnými vyjadreniami, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, Zostavou prehľadu transakcií úveru, výzvou SLSP, a.s. z 28.01.2009, čiastočným späťvzatím návrhu, rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 z 13.01.2016 a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 11.03.2005 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcami 1,2 ako dlžníkmi bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe

uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcom úver vo výške 3.319,39 EUR (100.000,- Sk) , pri úrokovej sadzbe 10,60 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,66 EUR mesačne, s výškou mesačných splátok 47,30 EUR (1.425,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.04.2005 a s konečnou splatnosťou dňa 20.02.2015.

Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 02.09.2012 je zrejmé, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca 1/ ako dlžník uzatvorili predmetnú dohodu, pričom táto obsahovala aj uznanie záväzku, formu splatenia záväzku, rozhodcovskú doložku a záverečné ustanovenia. Túto dohodu podpísal odporca 1/. Z dohody podľa bodu 3.1 vyplynulo, že sa zaviazal splatiť svoj záväzok v splátkach, ktorých počet nie je v dohode uvedený, v splátkach po 25,- EUR keď dátum prvej splátky bol dňom 25.09.2012. V bode 2.1 uzatvorenej dohody pôvodný odporca 1/ uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok vo vzťahu k navrhovateľovi vo výške 4.197,25 EUR. Vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch obsahoval bod 3.1 označený ako forma splatenia záväzku.

Listom zo dňa 15.10.2012 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák.č. 40/1964 Zb. oznámila SLSP, a.s. že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 15.12.2011 postúpila pohľadávku vo výške 4.624,99 EUR s príslušenstvom na navrhovateľa.

Listom z 23.01.2012 navrhovateľ vyhlásil k 23.01.2012 mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal odporcu o okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 02.02.2012.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 15.12.2011 ako postupca postúpila pohľadávky na navrhovateľa ako postupníka.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že dátum poslednej úhrady odporcom bol 12.09.2008 a počet dní omeškania ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky vo výške 4.624,99 EUR bol 1169 .

Výzvou z SLSP, a.s. ako veriteľ vyzvala odporcu 1/ na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od 28.01.2009 doručenia výzvy.

Odporca 1/ na pojednávaní dňa 06.05.2016 potvrdil poskytnutie úveru 100.000,- Sk právnym predchodcom navrhovateľa, potvrdil vykonanie poslednej úhrady v septembri 2008. Prestali úver splácať z dôvodu, že prišiel o zamestnanie, tým že bol živnostník bol bez sociálnej dávky a manželka bola na materskej dovolenke. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku dňa 02.09.2012 podpísal doma, kedy za nimi prišiel zamestnanec navrhovateľa a tvrdil, že keď dohodu nepodpíše, pôjde to k exekútorovi. Dohodu preto podpísal v aute pred domom. Zamestnanec navrhovateľa ho však neinformoval o premlčaní dlhu ani o následkoch podpísania takejto dohody. Nevedel uviesť, či mu bola doručená výzva č.l. 91 spisu od SLSP a.s. z 28.01.2009, nepamätal si.

Odporkyňa 2/ na pojednávaní dňa 06.05.2016 potvrdila skutočnosť uvádzané manželom - odporcom 1/ , prečo úver prestali splácať. Rovnako nevedela uviesť, či jej bola doručená výzva č.l. 91 spisu od SLSP, a.s. z 28.01.2009. Ona dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku nepodpisovala. Momentálne je nezamestnaná, bez nároku na sociálnu dávku.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach, k výpovediam odporcom uviedol, že tieto sú nejasné, pričom ich vyjadrenia k skutkovým okolnostiam sú z časového hľadiska iba útržkovité. Jediná skutočnosť, ktorá nie je v tomto konaní rozporná vo vzťahu k odporcom je potvrdenie k ich vlastnoručným podpisom na listinách. Navrhovateľ je toho názoru, že v konaní sa vyjadril ku všetkým skutkovým okolnostiam, jednak s ohľadom na výzvy zo strany súdu ako aj s ohľadom na vyjadrenia protistrany. Ako vyplýva z oboznamovanej emailovej komunikácie k písomnému mimoriadnemu zosplateniu úveru zo strany SLSP, a.s. nedošlo v zmysle priloženej emailovej komunikácie, úver bol len technicky zosplatený. Sám právny predchodca sa vyjadril, že nedisponuje takýmto dôkazom, navrhovateľ má k dispozícii len mimoriadne zosplatenie zo strany navrhovateľa. Do konania zo strany navrhovateľa boli predložené všetky listinné dôkazy, ktorými disponuje.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu primárne z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie na strane navrhovateľa. Uviedol, že odporcovia nerozporovali poskytnutie predmetného úveru zo strany SLSP a.s. a je zrejme, že si nemôžu všetky skutočnosti presne pamätať. Namietol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa. Aj keď navrhovateľ predložil súdu výzvu zo dňa 28.01.2009 s poukazom na ustanovenie § 92 ods. 8 Zák. o bankách má spoločný právny zástupca za to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal jej odoslanie, resp. doručenie odporcom a nemožno mať preto za to, že bola naplnená podmienka postúpenia pohľadávky v zmysle predmetného ustanovenia. Navrhovateľ v konaní predložil len potvrdenia o odoslaní oznámení o postúpení pohľadávky. Predmetná výzva by mala relevanciu len k splátkam splatným ku dňu 31.12.2008, avšak predmetné splátky sú už v tomto konaní premičané. Podľa vyjadrenia právneho predchodcu navrhovateľa nedošlo k faktickému zosplatneniu predmetného úveru, nie je evidovaný žiaden faktický úkon o zosplatnení, preto možno mať za to, že táto pohľadávka pred postúpením nebola splatná a právny predchodca navrhovateľa ju ani nemohol preto na navrhovateľa postúpiť. Poukázal na stanovisko občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015 a taktiež aj na aktuálny rozsudok tohto súdu sp. značka 5Co/460/ 2015 zo dňa 13.01.2016. Ohľadom predloženej dohody o uznaní záväzku a splátkovom kalendári poukázal na to, že táto dohoda už je celoslovensky judikovaná ako nekalá praktika a absolútne neplatný právny úkon.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 120 ods. 1 prvá veta O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa

končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi 1 a 2/ po čiastočnom späťvzati zaplata sumy 3.358,30 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 15.12.2011 navrhovateľ do konania predložil rovnako ako ním označené oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcami 1,2/ podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v

celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čílen časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 15.12.2011 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcom zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.03.2005. V konaní nebolo preukázané, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko žiadny listinný dôkaz preukazujúci vyhlásenie SLSP, a.s. o mimoriadnom zosplatnení súdu predložený do konania nebol, v takémuto vyhlásení došlo až zo strany navrhovateľa, čo na pojednávaní aj sám potvrdil. Súd tak skúmal súčasné splnenie oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní). Súd z listín predložených navrhovateľom do vyhlásenia rozhodnutia mal preukázané, že bol odporca 1/ písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 výzvou z 28.01.2009 na úhradu dlžnej sumy, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že táto výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná a doručená. Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 8 (v čase uzavretia zmluvy ods. 7) Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi 1/ a 2/. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Súd sa stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka na strane odporcov , že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že je v spore aktívne legitimovaným subjektom, preto žalobný návrh v celom rozsahu zamietol (s poukazom aj na právny názor Krajského súdu v Trenčíne k aktívnej vecnej legitimácii spoločnosti EOS KSI Slovensko v obdobnej veci vyslovený v rozsudku sp.zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016. Pokiaľ bola v konaní vznesená aj námietka premlčania súd dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcami sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcami zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporcovia v danom prípade pri podpise zmluvy vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca podstatným spôsobom meniť. Vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného (ObZ) alebo Občianskeho zákonníka (OZ). Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzatvorená v danom prípade je však ako bolo uvedené vyššie zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti

súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporcovia na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.03.2005 čerpali od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 1425,- Sk. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná. Jednotlivé mesačné splátky úveru tak, ako boli dohodnuté, sa premlčujú v súlade s § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe od splatnosti jednotlivých splátok. Podľa bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, keď bolo dohodnuté že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov ktoré trvá viac ako 10 dní. Veriteľ však musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, t.j. v danom prípade najmenej splátkou splatnou k 20.10.2008, keď posledná splátka zo strany odporcov bola zrealizovaná k 12.09.2008. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie a pokiaľ navrhovateľ podal návrh 16.04.2013, je zrejme, že ho podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky, v danej veci splatnej 20.10.2008. Vzhľadom k uvedenému, súd považoval nárok navrhovateľa za premlčaný a ak by bola daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa v konaní, žalobu by zamietol pre premlčanie. Na záver súd považuje za potrebné dodať, že zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 02.09.2012, ktorú odporca 1/ podpísal, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa. Uznanie dlhu odporcom 1/ považuje súd za právne neúčinné, pretože v konaní bolo preukázané, že odporca nevedel o jeho premlčaní tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný, čo v tomto prípade navrhovateľ nepreukázal a zo samotnej výpovede odporcu 1/ vyplynulo, že pri podpísovaní predmetnej dohody nemal vedomosť o premlčaní uplatnenej pohľadávky ani o následkoch podpísania takejto dohody.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní boli úspešní odporcovia 1,2 a vedľajší účastník na strane odporcov. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Právny zástupca odporcov a vedľajšieho účastníka si vyčísľil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 12.05.2016 v sume 1.171,20 EUR ako spoločný právny zástupca podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia 28.10.2014 = 170,97 EUR (z hodnoty sporu 4.831,65 EUR vrátane kapitalizovaného ročného úroku)
- vyjadrenie vo veci z 30.10.2014 = 170,97 EUR
- vyjadrenie k odvolaniu 06.05.2016 v 1/2 = 85,49 EUR
- 2 x režijný paušál á 8,04 EUR 16,08 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,58 EUR 8,58 EUR
- 20% DPH 90,42 EUR

- prevzatie veci a príprava zastúpenia 06.05.2016 = 131,13 EUR (z hodnoty sporu po čiastočnom späťvzati 3.358,30 EUR)
- zastupovanie na pojednávaní (1/3 za vedľajšieho účastníka, 1/3 za odporcu 1/ a 1/3 za odporcu 2/) = 196,70 EUR
- 2 x režijný paušál á 8,58 EUR 17,16 EUR
- náhrada cestovného za cestu Lučenec - Prievidza a späť(1/3 za vedľajšieho účastníka, 1/3 za odporcu 1/ a 1/3 za odporcu 2/) za 240 km pri základnej náhrade za 1 km 0,183 EUR, spotrebe 7,0l/100km a cene za liter paliva 1,227 EUR podľa § 15 písm. a) cit. vyhl. = 64,53 EUR

-náhrada za stratu času podľa § 17 cit. vyhl. (1/3 za vedľajšieho účastníka, 1/3 za odporcu 1/ a 1/3 za odporcu 2/) za 8 začatých polhodín po 14,30 EUR = 114,50 EUR
-20% DPH = 104,78 EUR

Spolu:

1.171,20 EUR

Súd je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania, uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Spoločný právny zástupca si za vedľajšieho účastníka vyúčtoval odmenu na úkon právnej služby z hodnoty sporu 4.831,65 EUR vrátane kapitalizovaného ročného úroku, súd určil odmenu z hodnoty 4.574,99 EUR v sume 161,01 EUR a priznal trovy konania:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia 28.10.2014 = 161,01 EUR (z hodnoty sporu 4.574,99 EUR)
- vyjadrenie vo veci z 30.10.2014 = 161,01 EUR
- vyjadrenie k odvolaniu 06.05.2016 v 1/2 = 80,51 EUR
- 2 x režijný paušál á 8,04 EUR 16,08 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,58 EUR 8,58 EUR
- 20% DPH 85,44 EUR

- zastupovanie na pojednávaní (1/3 za vedľajšieho účastníka, 1/3 za odporcu 1/ a 1/3 za odporcu 2/)
= 196,70 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,58 EUR 8,58 EUR
- náhrada cestovného za cestu Lučenec - Prievidza a späť(1/3 za vedľajšieho účastníka, 1/3 za odporcu 1/ a 1/3 za odporcu 2/) za 240 km pri základnej náhrade za 1 km 0,183 EUR, spotrebe 7,0l/100km a cene za liter paliva 1,227 EUR podľa § 15 písm. a) cit. vyhl. = 64,53 EUR
-náhrada za stratu času podľa § 17 cit. vyhl. (1/3 za vedľajšieho účastníka, 1/3 za odporcu 1/ a 1/3 za odporcu 2/) za 8 začatých polhodín po 14,30 EUR = 114,50 EUR
-20% DPH = 76,86 EUR

Spolu:

973,80 EUR

Pokiaľ si odporcovia uplatnili aj nárok na odmenu za úkon prevzatie a príprava zastúpenia odporcu dňa 06.05.2016 celkom v sume 131,13 EUR, za tento úkon súd odmenu 1 x 131,13 EUR a režijný paušál 8,58 EUR, s 20% DPH nepriznal vzhľadom k tomu, že odporcovia 1,2 aj vedľajší účastník sú zastúpení tým istým právnym zástupcom a za tento úkon bola priznaná odmena vedľajšiemu účastníkovi samostatne. Právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia vedľajšieho účastníka a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj prípade odporcov.

Celkom trovy konania odporcov 1,2 a vedľajšieho účastníka na ich strane predstavujú sumu 973,80 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ ich spoločnému právnemu zástupcovi podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.